

РЕШЕНИЕ

№ 5429

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 23.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2427** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/:
Образувано е по жалба на Д. В. К., ЕГН: [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т. 4 от Закона за движение по пътищата № 9063/2011 от 18.07.2011 г. на началник група АНД, Сектор ПП-КАТ ОДМВР С., получена на 13.01.2020 г. - лично, с която е постановено отнемане и изземване на свидетелство за управление на МПС на водач на МПС, на който са му отнети всички контролни точки и не е изпълнил задължението си по чл.157, ал.4 от ЗДвП.

С жалбата се иска отмяна на заповедта. Жалбоподателят твърди, че не е бил уведомен за отнетите контролни точки. Излага подробни съображения за незаконосъобразност на обжалваната заповед, счита същата за немотивирана и недоказана. В съдебно заседание се явява лично и поддържа жалбата, не претендира разноски..

Ответникът – Началник на група АНД, Сектор ПП-КАТ ОДМВР С. – не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С оспорената Заповед № 9063/2011 от 18.07.2011 г., издадена от началник група АНД,

Сектор ПП-КАТ ОДМВР С., на Д. В. К. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 4 от ЗДвП – изземване на СУМПС №[ЕИК] от 25.11.2008г., издадено от ОДМВР С., на основание чл. 157, ал. 4 от ЗДвП.

Ответната страна представя с преписката като доказателства съответни НП от които се установява, че към момента на издаване на процесната заповед на водача са отнети всички контролни точки с влезли в сила наказателни постановления, към момента на издаване на заповедта, както следва: с НП № 164736/28.11.2007г., влязло в сила на 12.01.2010г са отнети - 10 к.т.; с НП № 162385/05.12.2008г., влязло в сила на 12.01.2010г. - 8 к.т.; с НП № 161/07.02.2009г., влязло в сила на 29.06.2010г – 9 к.т, с НП № 587/2009 от 12.07.2009г., влязло в сила на 12.01.2010г. – 15 к.т.; Заповед № Из-1393/09.08.2007г. на МВР относно определяне на длъжностни лица да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП.; Заповед № 8121з-1524/09.12.2015г. на МВР и Заповед №К-195/12.01.2011г. на МВР, в едно с акт за встъпване относно определяне на длъжността на издателя на процесната заповед. Представя и Справка за нарушител/водач, от която се установява, че на водача са отнети общо 51 контролни точки.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В настоящото производство и съгласно чл.168, ал.1 във вр. чл.146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваната заповед за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен административен орган – началник група при ОПП, СДВР, видно от приложените по делото Заповед № Из-1393/09.08.2007г. на МВР; заповед № 8121з-1524/09.12.2015г. на МВР и заповед №К-195/12.01.2011г. на МВР.

Заповедта е издадена в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като в заповедта са посочени фактическите и правни основания за издаване на акта.

В изпълнение на задълженията си по чл. 35 от АПК, административният орган е издал оспорения акт, след като е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. Твърдението на жалбоподателя, че органът не е изпълнил тези свои задължения, не е подкрепено с никакви аргументи и доказателства.

При издаването на процесния акт не са допуснати процесуални нарушения.

С оспорената заповед, е наложена принудителна административна мярка по чл.171,

т.4 от ЗДвП - изземване на свидетелството за правоуправление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП. Съгласно тази норма водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи. За неизпълнение на това задължение в чл. 171, т. 4 ЗДвП е предвидено прилагане на ПАМ – изземване на свидетелството за управление.

В настоящото производство следва да се установи дали са налице материалноправните предпоставки за налагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 4 ЗДвП. Съгласно разпоредбата, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителната административна мярка изземване на свидетелството за управление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4 ЗДвП. По силата на посочената разпоредба водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба № I-1959 от 27.12.2007г., отнемането на контролни точки се извършва въз основа на влязло в сила наказателно постановление, а според чл. 3, ал. 2 при налагане на наказания за нарушенията, посочени в тази наредба, в наказателното постановление се отбелязват броят на отнетите и броят на оставащите контролни точки.

Съгласно чл. 150а, ал. 1 ЗДвП, за да управлява МПС, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, което се издава от органите на МВР при наличието на предвидените в закона условия (чл. 151 и чл. 152 ЗДвП) и с него се удостоверява правоспособността на водача. С Наредба № I-1959 от 27.12.2007г (действаща за периода на издаване на процесните наказателни постановления) се определя първоначалният максимален размер на контролните точки и списъкът на нарушенията на правилата за движение по пътищата, при извършването на които от наличните контролни точки на водач на МПС се отнема определен брой според допуснатото нарушение. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата първоначалният максимален размер на контролните точки за отчет на извършваните нарушения на правилата за движение по пътищата от водачите на МПС е 39 контролни точки, като съгласно чл. 3, ал.1 от Наредбата (отм.), отнемането на контролни точки се извършва въз основа на влязло в сила наказателно постановление.

Жалбоподателят оспорва процесната заповед, тъй като не е знаел, че са му отнети толкова контролни точки. В тази връзка съдът приема, че съгласно чл. 142 от АПК, законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му, поради което има значение наличието към този момент на влязло в сила наказателно постановление. Видно от приложените към административната преписка документи, административният орган е представил НП, удостоверяващи наличието на влезли в сила НП, с които са отнети всички контролни точки на водача Д. В. К..

Въз основа на изложеното, може да се приеме за безспорно доказан фактическия

състав на нормата на чл. 157, ал.4 от ЗДвП. ПАМ по чл. 171, т. 4 от ЗДвП, същият се налага, само ако са влезли в сила поне толкова наказателни постановления, че сбора на отнетите с тях контролни точки да изчерпва общия брой контролни точки. Този факт е доказан в настоящото производство. Поради тези факти водачът губи придобитата правоспособност съгласно чл. 157, ал. 4 от ЗДвП какъвто е настоящият случай. Тези факти, са установени от административния орган в съдебното производство по безспорен и категоричен начин, поради което с оглед тежестта на доказване в процеса, съдът ги приема за доказани.

С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган, в отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби на които се основава и при съответствие с целта на закона (Закона за движение по пътищата) и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото, разноски се дължат на ответника, които не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 60-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. В. К., ЕГН: [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т. 4 от Закона за движение по пътищата № 9063/2011 от 18.07.2011 г. на началник група АНД, Сектор ПП-КАТ ОДМВР С. по чл. 171, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ:

